

РЕШЕНИЕ

№ 12814

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1279** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.72, ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба от М. А. И., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. М. С., срещу решение № 4706 от 28.10.2024 г., постановено по АНД № 3241/2024 г. от Софийски районен съд, 8-и състав. С него е оставена без уважение жалбата на касатора срещу заповед за задържането му № 206/26.02.2024 г., издадена от полицейски служител към 04 РУ - СДВР на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

С касационната жалба се твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, в разрез с установената съдебна практика. От съдържанието на заповедта не ставало ясно къде и кому е нанесена средна телесна повреда, за причиняване на каквато И. бил задържан. Излагат се твърдения, че средна телесна повреда е нанесена на самия него от И. И.. Искане се отмяна на решението и произнасяне по същество, при което оспорената заповед да бъде отменена. Претендират се и сторените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът - С. Е. Т. – полицейски служител при 04 РУ на СДВР, чрез упълномощения юрк. К. Г., в представен по делото писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да остави обжалваното съдебно решение в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност по отношение на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага обжалваното съдебно решение като правилно да бъде

потвърдено.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл.348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.

Софийски районен съд е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. В решението си съдът не е изложил фактически констатации, като не е посочил, какво счита за установено като факти по делото. По този начин решението не отговаря на изискванията на чл.172а, ал.2 от АПК, чиято разпоредба гласи, че към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда.

В обжалваното решение няма никакви фактически констатации. В тази връзка следва да се отбележи, че районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от съответното длъжностно лице, отразени в случая в заповедта за задържане, още повече предвид крайно лаконичното съдържание на последната. Направените в административното производство фактически установявания подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи, мотивирали го да издаде обжалвания съдебен акт със съответното съдържание. Липсата на описана релевантна фактическа обстановка в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав на същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка. При новото разглеждане СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, с решението разноси не следва да се възлагат. На основание чл.226, ал.3 от АПК при новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските за водене на делото пред АССГ като касационна инстанция.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.2, т.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4706 от 28.10.2024 г., постановено по АНД № 3241/2024 г. от Софийски районен съд, 8-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: